

13 Μαρτίου 2022

«Θες να παίξουμε;» -Συγκίνησε το πρώτο προσφυγόπουλο από την Ουκρανία που πέρασε τα σύνορα στον Έβρο

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Ο μικρός Πλάτωνας το πρώτο προσφυγόπουλο από την Ουκρανία που πέρασε τα σύνορα Ορμενίου /Φωτογραφία: theesitoday

Ο μικρός Πλάτωνας είναι το πρώτο προσφυγόπουλο από την Ουκρανία που φτάνει στα σύνορα στον Έβρο.

Ο μικρός Πλάτωνας το πρώτο προσφυγόπουλο από την Ουκρανία που πέρασε τα σύνορα Ορμενίου /@ωτογραφία: thestoday

«Play, do you want to play with me?» ήταν τα πρώτα λόγια του μόλις 3 ετών Πλάτωνα, μόλις έφτασε μαζί με την μητέρα του Ντατίλντα, στον συνοριακό σταθμό Ορμενίου, στον Έβρο.

Τα πρόσωπα του νοσηλευτικού προσωπικού και των αστυνομικών αρχών γέμισαν με χαμόγελα και τον υποδέχτηκαν με δάκρυα χαράς, καθώς είναι το πρώτο προσφυγόπουλο από την Ουκρανία που φτάνει στα σύνορα, όπως περιγράφει το thestoday.

Το ταξίδι τους ξεκίνησε το Σάββατο από το Τσερνιβτσι της νοτιοδυτικής Ουκρανίας, από όπου και άλλαξαν δύο λεωφορεία ώστε να φύγουν για την Βουλγαρία. Μέσα σε τρεις ημέρες μετακινήθηκαν από την μία χώρα στην άλλη, ενώ όταν έφτασαν, συνέχισαν πεζή για τα σύνορα του Έβρου.

Το μεσημέρι της Τετάρτης ο συνοριακός σταθμός του Ορμενίου πλημμύρισε με ένα παιδικό χαμόγελο, δίνοντας μία νότα ελπίδας στις γκρίζες ημέρες του πολέμου. Η μητέρα του Ντατίλα, χώρεσε όλη τους την ζωή σε μία μικρή βαλίτσα και μία σακούλα σκουπιδιών, κι έφυγαν με κατεύθυνση το άγνωστο. Ακολούθησε μία σειρά «παραστάσεων» από την πλευρά του νοσηλευτικού προσωπικού ώστε ο μικρός Πλάτωνας να παραμείνει το ήρεμο και χαρούμενο παιδί που γνώρισαν, αλλά και ένας ατελείωτος αγώνας από τις αστυνομικές αρχές, ώστε να βγάλουν βίζα για εκείνον, και να καταφέρει να περάσει τα σύνορα με την μητέρα του.

«Κάναμε μπαλόνια τα γάντια μας για να παίξουμε, ζωγραφίζαμε με έντονα χρώματα. Έπαιζε με όλους κυνηγητό και κρυφτό για ώρες. Δεν μας άφηνε να

καθίσουμε, ζητούσε συνεχώς να παίξει μαζί μας» αναφέρει στο ThessToday.gr, μία από τις νοσηλεύτριες, η οποία προσθέτει πως έζησε μία μέρα διαφορετική από τις άλλες στα σύνορα. «Τόσες ημέρες περνάνε πρόσφυγες αλλά δεν είδαμε κανένα παιδί. Είναι πολύ διαφορετικό όταν συναντάς προσφυγόπουλα. Σε καμία παιδική ψυχή δεν αξίζει αυτή η σκληρή εμπειρία, κι εμείς κάναμε ότι καλύτερο μπορούσαμε για να βοηθήσουμε την μητέρα και να μην καταλάβει ο μικρός τι ακριβώς συμβαίνει, αλλά να το βλέπει ως παιχνίδι».

Από εμπόδιο σε εμπόδιο, με την σκέψη ότι η οικογένεια θα έπρεπε να σταλεί στον Προμαχώνα για να την βοηθήσουν με τα ταξιδιωτικά έγγραφα, κι έπειτα από αρκετές ώρες και δεκάδες τηλεφωνήματα των αστυνομικών στις αρμόδιες υπηρεσίες, κατάφεραν να εκδώσουν βίζα για τον μικρό Πλάτωνα, κι έτσι ήταν έτοιμος να περάσει τα σύνορα του Έβρου, ώστε να μεταφερθούν μαζί με την μητέρα του με περιπολικό στην Ορεστιάδα.

Η Ντατίλντα με τον μικρό Πλάτωνα

«Στον Προμαχώνα οι πρόσφυγες μπορούν να βγάλουν όσα έγγραφα δεν έχουν λόγω καλύτερης οργάνωσης, αλλά δεν ξέραμε πως θα πήγαιναν μέχρι εκεί. Έτσι, μετά από πολύ προσπάθεια, η αστυνομία έβγαλε την βίζα και πλέον υπήρχε μόνο το θέμα της διαμονής τους για το βράδυ» εξηγεί η νοσηλεύτρια. Η Ντατίλντα είχε μόνο λίγα ουκρανικά χρήματα μαζί της και δεν μπορούσε να τα χρησιμοποιήσει, οπότε οι αστυνομικοί πλήρωσαν ένα δωμάτιο σε ξενοδοχείο της Ορεστιάδας για να περάσουν την νύχτα.

Η Ντατίλντα από την Ουκρανία περιγράφει: «Πριν από 15 ημέρες είχα την ζωή μου, τώρα ζω μία κόλαση»

Με τρεμάμενη φωνή η Ντατίλντα περιγράφει στο ThessToday.gr τις δραματικές

συνθήκες που βιώνουν εδώ και δύο εβδομάδες, αυτή και οι δικοί της άνθρωποι. Η 30χρονη μητέρα πριν ξεκινήσει ο πόλεμος δούλευε σε μία εταιρεία στο Τσερνιβτσί. Ο μικρός Πλάτωνα πήγαινε σε παιδικό σταθμό, ενώ μία φορά την εβδομάδα πήγαιναν μαζί στο εμπορικό κέντρο της περιοχής.

«Πριν από 15 ημέρες είχα την ζωή μου στην Ουκρανία, ενώ τώρα ζω μία κόλαση. Ξυπνάω και κοιμάμαι με την αγωνία του τί θα κάνω αύριο μαζί με το μωρό. Έφυγα από το σπίτι μου, καθώς ήμουν περικυκλωμένα από τις φλόγες και τα συντρίμια. Ή θα προσπαθήσω να φύγω για να ζήσω, ή θα με σκοτώσουν» αναφέρει.

Πίσω της άφησε τους ηλικιωμένους γονείς της, οι οποίοι αρνούνται να φύγουν από τον τόπο τους, αλλά και τα αδέρφια της, τα οποία πολεμούν για την πατρίδα τους. «Δεν θέλουν να φύγουν από εκεί, ακόμη κι αν κινδυνεύει καθημερινά η ζωή τους. Στερούνται τα πολύ βασικά πράγματα για μία αξιοπρεπή επιβίωση, και με φοβίζει η κατάληξή τους. Εγώ πήρα την τσάντα μου, κάποια πράγματα του παιδιού και έφυγα με την σκέψη ότι πρέπει να σωθούμε».

«Μας φίλησε το χέρι και έφυγαν για τη Θεσσαλονίκη»
Έπειτα από επτά ώρες και αφού πλέον είχε βραδιάσει, έφτασε το περιπολικό της αστυνομίας στον συνοριακό σταθμό του Ορμενίου ώστε να παραλάβει την Ντατίλντα και τον μικρό Πλάτωνα και να τους οδηγήσει στο ξενοδοχείο.

Η νεαρή μητέρα αποχαιρέτησε και ευχαρίστησε το προσωπικό για την πολύτιμη βοήθειά τους ενώ στη συνέχεια τους αγκάλιασε σφιχτά, και κοιτάζοντάς τους στα μάτια ευχήθηκε να συναντήσει κι άλλους ανθρώπους σαν αυτούς. «Μας φίλησε το χέρι και στη συνέχεια έφυγαν για την Θεσσαλονίκη. Εμείς ξαφνιαστήκαμε με την κίνησή της, δεν περιμέναμε να νιώσει αυτή την ανάγκη. Τους ευχηθήκαμε καλή τύχη».

Σε κλίμα απόλυτης συγκίνησης, ο μικρός Πλάτωνα μοίρασε το τελευταίο του χαμόγελο και τους αποχαιρέτησε όλους λέγοντας «I love you friends, goodbye».

Η αστυνομία την Πέμπτη παρέλαβε την οικογένεια από το ξενοδοχείο της Ορεστιάδας, και την μετέφερε στα ΚΤΕΛ, όπου της πλήρωσαν τα εισιτήρια με προορισμό την Θεσσαλονίκη, δίνοντάς τους τα τηλέφωνα του Ουκρανικού Προξενείου ώστε να έχουν όλη την βοήθεια που χρειάζονται για τα πρώτα τους βήματα, στην καινούρια τους ζωή.

Πηγή: iefimerida.gr